

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie B.Z.

wniosku Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 września 2024 r.,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Olsztynie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2024 r., sygn. akt VIII K 653/24, w/w Sąd Rejonowy wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Na uzasadnienie wniosku podniesiono, że B.Z. została oskarżona przez oskarżyciela subsydiarnego M.J. o to, że w okresie od 27 września 2021 roku do 30 września 2022 roku pełniąc funkcję [...] Sądu Okręgowego w Elblągu i reprezentując pracodawcę oskarżycielki subsydiarnej M.J. odmawiała ponownego przyjęcia oskarżycielki do pracy na stanowisku starszego inspektora do spraw BHP i PPOŻ, o której przywróceniu orzekł właściwy organ - Sąd Rejonowy w Malborku w prawomocnym wyroku z dnia 19 marca 2011 roku, w

sprawie [...], tj. o czyn z art. 218 § 2 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Zwrócił Sąd uwagę, że „przedmiot postępowania ściśle dotyczy funkcjonowania pracowników d/s BHP i sekretarzy Sądu Okręgowego w Elblągu, ich wzajemnych relacji, oceny pracy sekretarza przez sędziów współpracujących z oskarżycielką subsydiarną, obiegu dokumentów, czyli szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości. Jednocześnie w zeznaniach oskarżonej składanych w toku śledztwa poruszane są również kwestie udziału w podejmowaniu kwestionowanej decyzji przez ówczesnego Prezesa Sądu Okręgowego w Elblągu, co tylko potwierdza, że materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie dotyczy kwestii funkcjonowania tego Sądu”.

Te wszystkie elementy przemawiają za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, przy czym wnioskujący Sąd uważa, iż powinno to nastąpić do sądu poza właściwością miejscową Sądu Okręgowego w Elblągu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Elblągu zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy. W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wywrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności

subsidiarnego aktu oskarżenia. Merytoryczne rozpoznanie tej sprawy przez wnioskujący Sąd Rejonowy w sytuacji, gdy sprawa dotyczy [...] Sądu Okręgowego w Elblągu, może w opinii społecznej wzbudzić wprawdzie bez wątpienia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o rozpoznaniu sprawy w sposób nieobiektywny.

Zaistniała sytuacja obliguje do sięgnięcia po wyjątkową instytucję, o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., skoro postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygania w danej sprawie. Stanowi to przejaw dbałości o dobro wymiaru sprawiedliwości jakim jest także efektywność postępowania oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, w którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 kwietnia 2010 r., IV KO 36/10, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 715; z dnia 7 października 2004 r., V KO 58/04, LEX nr 186473*).

Implikacją tego stanowiska było przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie.

WB

[ał].